

Právo na rabování v USA jako součást boje proti rasismu? Téměř všechna “nosatá média” na Západě hájí právo menšin na drancování. Jako však máme bojovat proti černošskému rasismu a ultralevicovému extrémizmu?

- CZ24 News | 8. června 2020

USA: Největší světové televizní stanice hájí jako jeden muž práva demonstrantů svobodně vyjádřit své rozhořčení nad smrtí černocho v rukou policie za okolností, které jsou ještě předmětem vyšetřování. Demonstranti jsou tvrdohlavě označováni přívlastkem „pokojní“ a zdá se, že mezi jejich práva patří rozbít v záchvatu rozhořčení výkladní skříně obchodů a odnést si vše na co narazí. Nejde jen o CNN (založené duševně nemocným levicovým skandalistou Tedem Turnerem), ale i o všechny ostatní světové televize včetně France 24, německé DW, britské Sky News, atd. Bohužel ani Fox News, jediná pravicová televize na Západě, si v atmosféře lynče netroufla ukázat jasnější obraz. Všichni reportéři skoro plakali, když ukazovali bývalou manželku zabitého kriminálního a jeho dceru; dcera se bezstarostně smála, protože si na tatku vůbec nepamatovala, zatímco manželka, přestože si na problematického otce své dcery dobře pamatovala, předstírala smutek, jak se od ní výměnou za finanční podporu čekalo.

Kromě černocho se násilných akcí zúčastnily i bojůvky levičácké anarchistické Antify, kteří byli hlavními organizátory násilí při demonstracích proti výsledkům voleb v roce 2016. Oprávněně uvažuje prezident Trump o zařazení Antify na seznam teroristických organizací. Smečky nenávisných, zčásti zdrogovaných, černocho a komunistů působí strašidelně, a není divu, že před obchody se zbraněmi po celé Americe jsou fronty; ve frontách je asi mnoho nových voličů Trumpa.

Všeobecně se papouškuje, že policie je v Americe proti černocho zaujatá a že proti nim používá větší násilí než proti bělocho. To však bylo mnohokrát vyvráceno statistikami i vědeckými studiemi. Černoši tvoří 13% obyvatel a stejně tak 13% policejních sil. Policie a občané přichází v různých akcích do kontaktu 375 milionkrát za rok, a jen v nepatrném počtu případů dochází k nezákonnému použití policejní síly (z článku [zde](#), v čitelné podobě [zde](#)). V roce 2019 policie zastřelila v USA 1004 lidí, ozbrojených či jinak nebezpečných; černoši tvořili asi čtvrtinu z nich (235), což je méně než by odpovídalo relativní frekvenci kontaktů černocho s policií. Například, 53% pachatelů vražd a 60% pachatelů loupeží byli černoši (oproti 13% v populaci). V roce 2019 zastřelila policie 9 neozbrojených černocho a 19 neozbrojených bělocho. Policista má 18 krát větší pravděpodobnost být zabit černochem než neozbrojený černocho policistou. Analýzy ukazují, že neozbrojený černocho je častěji zastřelen černošským či hispánským policistou než bělošským ([zde](#)).

Ani občanské konflikty neukazují na větší násilí ze strany bělocho vůči černocho. Například v roce 2013 bylo v případě zavražděných bělocho 13% pachatelů černých, což odpovídá jejich zastoupení v populaci; na druhé straně, v případě zavražděných černocho bylo jen asi 8% pachatelů bílých ([zde](#)) – daleko méně než by odpovídalo 62% nehispánských bělocho ve Spojených státech. Afroameričané (13% obyvatel) tvoří třetinu trestanců, a taky tvoří třetinu odběratelů poukázek na jídlo. Méně než třetina černých dětí se rodí v normálním manželství, oproti

více než dvou třetinám bílých, a jen třetina černých dětí má doma otce proti tří čtvrtinám bílých. Asi třetina (Afroamerická konstanta) černých mužů se během života dostane do vězení, oproti 5% bílých.

Politická korektnost vyžaduje, aby se lhalo o všem, co se týká rozdílů mezi lidmi. Vším prostupující lži jsou paradoxně hlavním rysem toho, co se tváří jako korektnost. Paradoxní spojení „pozitivní diskriminace“ je ze stejné skupiny výrazů jako jsou bílá lež, oprávněná krádež, nápravná vražda nebo monstrofobie. Je diskutabilní, jak dalece může být morální lhát pro dobrou věc, ale určitě lze najít mnoho příkladů, kdy se většina lidí shodne, že lež je správná. Ale určitě by z té správné lži měl být alespoň nějaký užitek. Otázka je, jaký užitek mají Spojené státy z toho, že zločinnost černochů se vydává za důsledky jejich diskriminace před 100 lety nebo za důsledky jejich otroctví v roce 1863. Podle stejné logiky by měla většina Rusů i Japonců žádat pozitivní diskriminaci, protože nevolnictví bylo v těchto zemích zrušeno v letech 1861 a 1868. Židům by v Americe také patřila pozitivní diskriminace, jelikož ještě v roce 1935 uplatňovaly americké university numerus clausus, tzn. omezení počtu židovských studentů, kteří směli být přijati.

Díky pomateným humanitním profesorům berou černoši pozitivní diskriminaci jako svoje svaté právo. Cenzuru a mlčení o rozdílech v kultuře, genetice a IQ neberou s vděčností jako zdvořilost, ale jako slabost systému, k němuž dávají najevo opovržení a nenávisť, ale od něhož vyžadují všemožné výhody, příplatky, přídavky a také poukázky na jídlo zvané SNAP (Supplemental Nutrition Assistance Program). Přednostní přijímání černochů a dalších preferovaných menšin do práce a na university negativně diskriminuje ostatní, kteří dostávají černé body; černými puntíky jsou často poškozováni například Asiaté. Projevem nenávisti nejsou jen nechutné výlevy afroamerických sportovců proti zemi, která jim dala vše, ale i přestup k islámu, k němuž se podle některých odhadů již hlásí 5% Afroameričanů.

Dokonce i jediný černý americký prezident proti normálnímu soužití štal, přestože mu běloši prominuli, že se v Americe nenarodil, a jeho manželka veřejně prohlásila: „Stydím se, že jsem Američanka“. Obama se v současné krizi jasně vyjadřuje pro drancující „demonstranty“. Když v červenci 2016 zastřelil černý sympatizant s islámem Mica Johnson 5 bílých policistů a 9 dalších zranil spolu s dvěma náhodnými civilisty, prezident Obama mluvil na vzpomínkovém shromáždění, kde místo omluvy jménem černochů řekl, že afroameričtí rodiče se oprávněně bojí, že policie jejich děti zabije, kdykoli vyjdou na ulici ([zde](#), strana 2).

Samozřejmě, že mnoho černých občanů jsou vlastenci a slušní lidé, ale ta druhá jejich část se podílí na bestiálních zločinech. Od černých vůdců a celebrit ovšem žádná naděje neplyne. Jména jako Muhammad Ali, Malcolm X, Jesse Jackson, David Dinkins, Louis Farrakhan, Mike Tyson, Bill Cosby, a další (každý si je může progoglovat) jsou spojena s násilím, korupcí, skandály a znásilněním. Jestliže soucit s oběťmi ukrutností a strach z takových ukrutností je rasismem, pak normální altruista, který neztratil pud sebezáchovy, musí být při pozorování drancující lůzy rasistou. Rabování propuká každých několik let, inspirováno buď politickými událostmi anebo počasím. Spontánní rabování černými davy jsme téměř v přímém přenosu viděli po hurikánu Katrina a záplavách v New Orleansu v roce 2005. V roce 2014 se drancovalo kvůli zastřelení agresivního kriminálního Michaela Browna s kradeným zbožím v ruce.

Předpokládejme, že bílý policista zavinil smrt George Floyda, ale určitě nešlo o promyšlenou vraždu. Americká policie a soudy nejsou nejhorší na světě. Bylo třeba nechat případ vyšetřit a rozhodnout podle výsledků. Ale místo toho, nadřazení podezřelého policistu propustili a hodili ho hned přes palubu, aby uklidnili davy. Všichni ho rovnou postavili do role viníka. Byl obviněn z vraždy a není jisté, zda se mu dostane spravedlivého soudu.

Profesoři humanitních věd (zvaných například Black studies, Gay studies, Women studies), média a černoští aktivisté (ne nutně drancující a ne nutně černí) jsou natolik rozhořčení

možností, že policista použil nevhodnou sílu proti černému recidivistovi, že opravňují celonárodní devastaci měst – na památku jedné nevinné oběti; zcela se ignoruje fakt, že skutečně nevinní černoši jsou vražděni po tisících nejen v Americe jinými černochoy, ale i v Africe svými politiky. Například, v srpnu 2012 bylo v Jihoafrické republice zastřeleno 34 a zraněno 78 černých horníků platinového dolu; ukázalo se, že mnozí byli střeleni do zad. Násilí překonalo mnohé, co si lidé pamatovali z doby apartheidu, ale obešlo se bez velkých protestů doma či ve světě, protože střílely elitní policejní jednotky černošské vlády. Hlavní zodpovědnost za toto násilí proti chudých horníkům žádajícím zvýšení mzdy nesli tehdejší prezident Jakub Zuma a akcionář platinového dolu Cyril Ramaphosa – oba multimilionáři. Zuma, který prezidentoval v letech 2009-2018 a ve funkci zbohatl, byl obviněn z korupce a znásilnění, ale byl přijímán ve světě se všemi poctami stejně jako dnešní prezident Ramaphosa, který Zumu ve funkci vystřídal. Vraždy a znásilnění jsou součástí jihoafrické kultury – Američtí humanisté však proti africkým politikům ani neceknou.

Před několika měsíci v Británii napadla v parku muslimská migrantka sedmiletou Emily Jones na koloběžce a pobodala ji na krku, na zranění pak holčička, jediné dítě svých rodičů, zemřela. Téměř všechna média popsala případ jako náhodné napadení dítěte neznámou ženou ([zde](#)), a ojedinělé zmínky o somálské vražedkyni média neutralizovala záplavou nadávek na rasisty zneužívající náhodné smrti dítěte „na neonacistických webech“ ([zde](#)), přičemž se zdůrazňoval albánský (tzn. neafrický původ) vražedkyně, i když příjmení vražedkyně, Skana, se vyskytuje hlavně ve východní Africe. Lže se pro „dobrou věc“, ale jaký užitek mají Britové z přisunu dalších migrantů, ať již ze Somálska nebo z Albánie?

Chráněná černá menšina v Americe stále roste; až se tato menšina stane většinou, tak nebude bývalou většinu chránit, ale zlikviduje ji, jak vidíme na vyvlastněných a zavražděných bílých farmářích v Zimbabwe. Je vůbec nějaké řešení? V Americe nesmí nastat další občanská válka mezi bělochy. Ale... Je těžké si představit, jak může k širšímu konsensu mezi myslícími lidmi a mechanicky jednajícími pseudohumanistickými levičáky vůbec dojít. Následující úvaha se zdá extrémní, a byl bych rád, kdyby se objevila jiná alternativa. Ale... Černoši zdánlivě neměli možná po zrušení otroctví kam jít, ale tím že si dali jméno „Afroameričané“, jasně ukázali kde je jejich domov, a kam by měla odejít ta část z nich, která není schopna normálního soužití v západní společnosti.

Statistiky rasové příslušnosti se ve Spojených státech nepovažují za rasistické, a proto víme, že bílých bude mezi narozenými dětmi v Americe brzy méně než 50% ([zde](#)). Další chráněnou menšinou v Americe jsou Hispánci, ilegálně prosakující do Spojených států z jihu. Trump má selský rozum a netrpí diplomatickým doublespeakem. Hlavním bodem jeho programu před zvolením, vedle omezení byrokratické bažiny ve Washingtonu a omezení destruktivního čínského vlivu, bylo postavit stěnu na mexické hranici. Není jasné, jak lze zločinecké narkomafiánské migranty převychovat, ale když teče voda do lodi, musí se nejdříve zacpat díra a pak teprve přemýšlet co s vodou v lodi. Nejde jen o americký problém, ale o problém celého světa.

Zaprvé všechny západní země jsou zaplaveny migranty, kteří jsou podobně nenávislní a nepřizpůsobiví jako americké menšiny, takže americké řešení může ukázat cestu ostatním. Zadruhé, svobodný svět se bez Spojených států není schopen ubránit proti východní totalitě a jižnímu chaosu. Na přežití Ameriky závisí naše přežití – jako civilizované a svobodné společnosti. Proto musíme doufat, že současné povstání lůzy v Americe přispěje k vítězství Trumpa v prezidentských volbách.

TOMÁŠ GUTTMANN